

26

JASCINTO TORRES Y REYATÓ

LA PAU

MDCCCLXXVII

BARCELONA

LA PAU

12 TAB

BARCELONA

JOCHS FLORALS DE MDCCCLXXVI

PREMI DE LA EXCMA. DIPUTACIÓ DE BARCELONA

LA PAU

PER

JASCINTO TORRES Y REYATÓ

BARCELONA

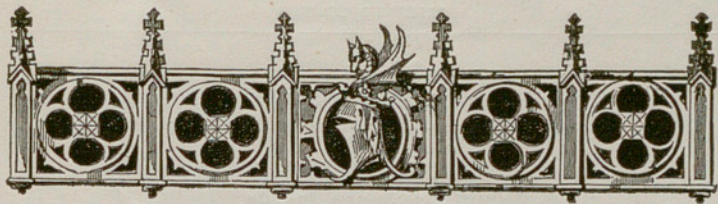

LA PAU

BARCELONA

À LA
EXCMA. DIPUTACIÓ PROVINCIAL
DE BARCELONA
DECIDIDA PROTECTORA DE LAS LLETRAS CATALANAS
EN MOSTRA DE RESPECTUOSA CONSIDERACIÓ

L' Autor

LA PAU

Charitas fraternitatis maneat in vobis.

S. PAU EPIST. ALS HEBR.—CAP. XIII. V. I.

LA veig en mos ensomnis falaguera
com sol naixent de Maig qu' obra las flors;
divina missatgera
de suspirada y bella primavera
d' amor y fé que dona vida als cors.

La veig ab cercle d' iris coronada,
portant brot d' olivera en nom de Dèu ;
com ratxa perfumada
de fresch oreig d' hermosa matinada,
sento que diu ab llanguiment sa veu:

«Y veig banderas ab la pols tacadas
y 'm sembla qu' ab deshonra están dient
que foren arrastradas
dins las roderas que deixá badadas
lo carro de la guerra furient.

«Y dels fossars la terra remoguda
ja, vergonyosa, mitj tornada en fanch,
extesa y abatuda,
tot escoltant del vent la veu perduda
demana plors pera esborrar la sanch...

«Los que ploreu tant dol y malhauransa
veniu á mí, veniu sense recel:
jo porto la bonansa,
jo só la pau, la vida, l' esperansa,
pèl vostre benestar m' envia 'l cel.

«Si m' estimeu, la via un jorn funesta
qu' obrí sanchnant la guerra esborraré:
y, com en brillant festa,
quan Maig rebrote cenyiré ma testa
ab flors que faré naixe ab mon alé.

«Llavors qu' ab raigs de sol l' estiu prodiga
besos ardents dessobre 'l camp y 'l plá,
l' esbelta y rossa espiga,
gronxada per lo vent, com tendre amiga
l' honrós treball del hom' benehirá...

«Y quan entre las brancas desfulladas
l' alé d' ivern se sente gemegar,
ab dolsas alenadas,
revifaré amorosa en las vetlladas
lo foch puríssim de la santa llar.

«A son escalf la Patria, ahir plorosa
per jorns de prova y amagats perills,
dirá, alsantse joyosa,
qu' encar del nom de mare está orgullosa
mentres s' estimen com germans sos fills.

«D' esplendorós pervindre precursora,
faré oblidar los passats jorns de dol
y escoltaré á tota hora
accents d' amor de l' arpa encisadora
y 'l tendre cant alsat prop del bressol.

«¡Felís lo poble que per mí descansa
á l' ombra del llorer de la virtut
y honrós renom alcansa
sense donar á l' odi y la venjansa
sanch de germans com vergonyós tribut!

«¡Felís lo poble que joyós respira
de mon oreig lo sempre pur alé
y quan la vista gira
fixantla al cel, encar creyent suspira
plé d' esperança y sant amor y fé!..

«Veniu á mí, si esteu sedents de gloria
y de llofers que no destilen fel...

mes ¡ay! si entre cridoria
sols l' ombra un jorn vejés de la Victoria,
plena d' esglay me 'n tornaria al cel.»

IMPRES EN LOS TALLERS DE «LA RENAIXENSA»

1877.

RF-7-76